

Δευτέρα 4 Μαρτίου 2013

ΣΤΟ ΚΑΛΟ, ΣΤΡΑΤΗΓΕ ΜΟΥ!  
ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΟΥ 40ημέρου ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΤΕΡΤΙΛΗΣ (+28.01.2013)

Από την επίσκεψή μας στο κελλί του Στρατηγού, στον Κορυδαλλό.

\_\_\_\_\_ Συμπληρώνονται πια σαράντα ημέρες από την προς τον Κύριο εκδημία του Στρατηγού Νικολάου Ντερτιλή, ο οποίος έζησε σαράντα (40) συναπτά χρόνια μέσα στις Φυλακές Κορυδαλλού, όπου και παρέδωσε το πνεύμα του στις 29 Ιανουαρίου 2013 σε ηλικία 92 ετών. Ακριβέστερα, φυλακισμένος ών, παρέδωσε το πνεύμα του στο Νοσοκομείο ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ, όπου νοσηλευόταν.

\_\_\_\_\_ Η παρουσία μας στην εξόδιο Ακολουθία του, που έλαβε χώρα στο Α΄ Κοιμητήριο των Αθηνών, εδημιούργησε μεγάλο δημοσιογραφικό θόρυβο! Όπως το είχαμε προβλέψει άλλωστε, τα ΜΜΕ κυριολεκτικά μας κατακρεούργησαν! Και τούτο προς δόξα της Δημοκρατίας! Γιατί άραγε; Ως Ιεράρχης της Ορθοδόξου Εκκλησίας δεν έχουμε δικαίωμα να παραστούμε και να προσευχηθούμε στην νεκρώσιμη ακολουθία κάποιου γνωστού ή άγνωστου προσώπου, αγίου η αμαρτωλού, δικαίου ή μη δικαίου; Γιατί άραγε τα ΜΜΕ δεν ενοχλούνται, όταν εκκλησιαστικά Πρόσωπα, παρίστανται -και πολύ σωστά άλλωστε πράττουν- στην κηδεία του πατέρα του κ. Τσίπρα; Γιατί επίσης δεν ενοχλούνται όταν «ο Καπετάν Γιώτης» δηλ. ο Χαρίλαος Φλωράκης, κατόπιν εκφρασθείσης επιθυμίας του, ενταφιάζεται στον περίβολο Εξωκκλησίου της ιδιαίτερης πατρίδος του; Δεν ντρέπονται οι υποκριτές;

\_\_\_\_\_ Εμείς, υπακούοντες στη φωνή της συνειδήσεώς μας, και στην Φυλακή επισκεφθήκαμε τον αείμνηστο Στρατηγό και στην νεκρώσιμη Ακολουθία παρευρεθήκαμε. Άλλωστε ελεύθερος πολίτης είμεθα και νομοταγής επίσης!

\_\_\_\_\_ Σήμερα, λοιπόν, θα φρυάξουν και πάλιν εναντίον μας τα ΜΜΕ της κατ' επίκλησιν μόνον Δημοκρατικής Ελλάδος, καθώς θα πληροφορηθούν ένα διάβημά μας προς τον Εξοχώτατο Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Κάρολο Παπούλια, ζητώντας να απονεμηθή χάρις στον έγκλειστο και υπέργηρο Στρατηγό. Τώρα πλέον είναι καιρός να γνωσθή αυτό το Διάβημά μας, παρά το γεγονός ότι δεν είχε καμιά απολύτως απάντηση! Θα ξυνίσουν και πάλι τα μούτρα τους πολλά «πληρωμένα» μέσα μαζικής ενημερώσεως. Εμείς εκ των προτέρων τους ευχόμεθα π ε ρ α σ τ ι κ ά!

\_\_\_\_\_ Στη σημερινή μας ανάρτηση θα έχετε την ευκαιρία να αναγνώσετε:

1. Το Διάβημα προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας,
  2. Τον επικήδειο λόγο μας κατά την νεκρώσιμη Ακολουθία,
  3. Ένα εκτενές Βιογραφικό Σημείωμα του Στρατηγού με τίτλο «από την κατοχή μέχρι το 1975» για να μαθαίνουν οι νεώτεροι,
  4. Επικήδειος στον Ντερτιλή, του Δρ καί φίλου μας κ. Παναγιώτη Γ. Φούγια, ο οποίος μας απέστειλε το κείμενο, όταν ο πόλεμος των ΜΜΕ εμαίνετο εντίον μας
- καί

5. Η ΣΦΑΙΡΑ ΣΤΟΝ ΑΣΥΡΜΑΤΟ του Βουλευτού της Χ.Α. κ. Κασσιδιάρη, που αναφέρεται σε ένα σπουδαίο γεγονός, το οποίο συντελέσθη προ της ενάρξεως του Κυπριακού Αγώνος με τον αείμνηστο Στρατηγό Γεώργιο Γρίβα-Διγενή!

\_\_\_\_\_ Όλα αυτά σας τα προσφέρουμε από έρωτα προς την Αλήθεια και την Δημοκρατία! Από αγάπη προς την Ελλάδα μας! Εμείς φέρουμε την ευθύνη για τα δικά μας κείμενα. Για τα άλλα κείμενα υπεύθυνοι είναι οι συντάκτες των.

+ Ο ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

Αίγιον, 4 Μαρτίου 2013

\*\*\*\*\*

1ον

ΔΙΑΒΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Τετάρτη, 17 Αυγούστου 2011

ΑΚΡΩΣ ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΟΝ

Ἐξοχώτατον Κύριον  
Κάρολον Παπούλιαν  
Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας  
Προεδρικόν Μέγαρον  
ΑΘΗΝΑΣ

Ἄπευθύνομαι σήμερον πρὸς Ὑμᾶς ὡς τὸν ἐγγυητὴν τῆς Ἠθικῆς καὶ τοῦ Δικαίου εἰς τὴν ταλαίπωρον Ἑλλάδα μας καὶ Σᾶς παρακαλῶ νὰ ἐξετάσετε στοχαστικὰ τὰ παρατιθέμενα. Σημειώσατε, παρακαλῶ, ὅτι κινουῖμαι ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας καὶ ὅτι ἡ ἐνέργειά μου αὕτη οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει εἴτε μὲ πολιτικὰ εἴτε μὲ ἰδιοτελεῖ κίνητρα. Ἀπορρέει μόνον καὶ μόνον ἀπὸ τὰ ἐσώτατα τῆς ψυχῆς μου. Ἴδού λοιπὸν τὸ ζήτημα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπικαλοῦμαι ὅλως ἰδιαίτερος τὴν προσοχὴν Σας.

1. Ἐπεσκέφθην σήμερον τὸν ἐπὶ τριάκοντα ἐπτὰ (37) ἔτη ἔγκλειστον εἰς τὰς φυλακάς Κορυδαλλοῦ Στρατηγὸν κ. Νικ. Ντερτιλῆν, οἱ ρίζες τοῦ οἰκογενειακοῦ δένδρου τοῦ ὁποίου ἀπαντῶνται εἰς τὴν περιοχὴν τῆς ποιμαντικῆς μου εὐθύνης καὶ δικαιοδοσίας. Δέν ἐγνώριζα τὸν ἄνδρα! Τίποτε δέν μὲ συνδέει μετ' αὐτοῦ! Ἀφορμὴ διὰ νὰ πραγματοποιήσω τὴν ἐπίσκε-ψιν ταύτην ὑπῆρξεν ἡ ἀπὸ 16ης Ἀπριλίου 2011 Δήλωσις ([1]) τοῦ ἀνδρός, ἥτις ἀπηυθύνετο πρὸς τὴν Ὑμε-τέραν Ἐξοχότητα. Ἐθαύμασα τὸν ἡρωϊσμόν ἑνὸς στρατιώτου, ὁ ὁποῖος

διάγει τό έννενηκοστόν έτος τής ήλικίας του, εύρίσκεται δέ είς τάς φυλακάς επί τέσσαρας περίπου δεκαετίας, ώς προανέφερα.

2. Έγεννήθη λοιπόν είς τήν ψυχήν μου ή επίθυμία, όπως έπισκεφθώ τόν έγκλειστον τοϋτον Ήρωα είς τό δεσμοτήριόν του, συνέταξα δέ μίαν αίτησιν, ήτις ύπεβλήθη πρός τό Ύπουργείον Δικαιοσύνης, τής όποίας αντίγραφον έπισυνάπτω ([2]).

3. Ό ίσχυρισμός τοϋ άνδρός, ότι διεπράχθη κατ' αύτοϋ «δικαστικόν έγκλημα» δέν είναι αυθαίρετος! Τό έχει όμολογήσει δημοσίως ό έγκριτος Δικηγόρος-Ποινολόγος τών Αθηνών κ. Αλέξ. Λυκουρέζος, μηνυτής άλλωστε τών Πρωταιτίων τής 21ης Απριλίου 1967, είς τήν από 4ης Ιανουαρίου 1987 Δήλωσίν του, ή όποία έχει δημοσιευθῆ είς τήν Έφημερίδα «Ακρόπολις»: Ίδου έν συνόψει τί έχει όμολογήσει: «...ή έθνικά σκόπιμη εκείνη καταδίκη θεμελιώθηκε στην διαστρεβλωτική έρμηνεία τής ιστορικῆς καί πολιτι- κῆς πραγματικότητας..... Η παράταση τοϋ έγκλει-σμοϋ προσκρούει στό αίσθημα τοϋ δικαίου.... Η καταδικαστική απόφαση... δέν άντέχει στην κριτική. Τό σκεπτικό της είναι διάτρητο.....Θέλω νά πιστεύω πώς καί σήμερα κάνω τό χρέος μου ζητώντας τήν άποφυλάκιση εκείνων που από τήν πρώτη στιγμή ύπήρξαν καί παραμένουν πολιτικοί μου αντίπαλοι" ([3]).

4. Κατά τήν σημερινήν έπίσκεψίν μου εύρέθην ένώ-πιον ένός Ήρωος τής Πατρίδος! Έχει λάβει μέρος είς περιωνύμους μάχας, όπως π.χ. είς τήν Κορέαν, είς τήν Κύπρον κ. ά, όπου έγραψε σελίδες δόξης καί μεγαλείου! Τό θέαμα λοιπόν αύτοϋ τοϋ άνθρώπου, άγοντος τό 90όν έτος τής ήλικίας του, είναι συγκλονιστικόν! Μόνον αύτοεξυτηρετούμενος δέν εί-ναι δυνατόν νά είναι ένας άνθρωπος αύτῆς τής ήλικίας! Όποία λοιπόν καί εάν ήτο ή συμμετοχή του είς τά γεγονότα τοϋ Πολυτεχνείου, δέν είναι δίκαιον νά παραβλέπεται ή καί νά άπαλείφεται ή προγενεστέρα προσφορά τών ύπηρεσιών του πρός τήν Πατρίδα, έν συνδυασμῶ πρός τό βαθύ γήρας, είς τό όποϊον εύρίσκεται ήδη! Είναι άδίκον νά παραμένει είσέτι είς τήν φυλακήν! Η Δημοκρατία είναι τό πολίτευμα τής άνοχῆς καί τής λήθης! Η Πατρίς δέν εκδικείται! Οί ποινές έξ άλλου έπιβάλλονται πρός σωφρονισμόν καί όχι πρός έξουθένωσιν! Τί άραγε έχει νά φοβηθῆ σήμεραν ή Έλληνική Δημοκρατία από ένα ήλικιωμένον τέκνον τής τών έννενηκοντα έτών;

Έξοχώτατε Κύριε Πρόεδρε,

Άπευθύνομαι πρός Ύμᾶς καί Σᾶς ίκετεύω! Δώσατε άμέσως λύσιν είς τό πρόβλημα! Αφήσατε τόν έννενηκοντούτην Στρατηγόν κ. Νικ. Ντερτιλῆν νά τελειώση τήν βιοτήν του μέσα είς τήν θερμήν άτμόσφαιραν τής οίκογενείας του! Νά αισθανθῆ τήν ανακούφισιν καί τήν παρηγορίαν τών προσφιλῶν του προσώπων! Νά δεχθῆ τάς διά τό βαθύτατον γήρας του αναγκαίας περιποιήσεις! Ποιήσατε έλεος! Θα άποτελέση όνειδος διά τήν Πατρίδα μας, εάν ό ύπερῆλιξ οϋτος άνθρωπος έκμετρήση τό ζῆν μέσα είς τήν παγεράν καί άφιλόξενον άτμόσφαιραν τών φυλακῶν! Σᾶς ίκε-τεύω! Σᾶς εκλιπαρῶ! Έάν παρ'έλπίδα τό αίτημά μου τοϋτο δέν γίνη άποδεκτόν, τότε, παρακαλῶ, δεχθῆτε ως λύσιν άνάγκης μίαν έναλλακτικήν πρότασίν μου: δέχομαι νά ανταλλάξω τούς ρόλους μετ'αύτοϋ καί ύπέρ αύτοϋ. Δέχομαι νά καταλάβω έγώ τήν θέσιν του είς τό δεσμοτήριον, καθ' όν χρόνον θα εύρίσκεται οϋτος έν ζωῆ, ύπό τούς αύτούς όρους καί προϋποθέσεις, ώστε νά άποδοθῆ εκείνος

ἐλεύθερος εἰς τὴν Κοινωνίαν! Naί, θά παραμείνω ἐκουσίως εἰς τὴν φυλακὴν ἀντ' αὐτοῦ ἕως τῆς τελευτῆς του! Ἡ πρότασίς μου αὕτη δέν εἶναι τέχνασμα! Συνιστᾷ προσφορὰν ἀγάπης πρὸς ἓνα σεβάσμιον τούλάχιστον ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν δεσμώτην, διατυποῦται δέ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν λόγων τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «ἠὺχόμεν γάρ αὐτός ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου» ( Ρωμ. κεφ. θ', στ. 3).

Ἐπί δέ τούτοις διατελῶ

+ Ο ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

Κοινοποιήσις: Στρατηγόν κ. Νικόλαον Ντερτιλῆν.  
Δικαστικὴς Φυλακὴς Κορυδαλλοῦ  
Σολωμοῦ 3-5  
181 22 ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΝ

[1] Συνημμένον 1ον

[2] Συνημμένον 2ον

[3] Συνημμένον 3ον

\*\*\*\*\*

2ον

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΣΤΗΝ ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΝΙΚ. ΝΤΕΡΤΙΛΗ  
31.01.2013

Του Μητροπολίτου Καλαβρύτων και Αιγιαλείας Αμβροσίου

«Μακαρία ἡ οδός, ἣ πορεύει σήμερον, ὅτι ἠτοιμάσθη σοι τόπος ἀναπαύσεως».

Δεν θα υπήρχε καλύτερος λόγος εκκλησιαστικός για έναν αδελφό μας, ο οποίος ἔζησε ἓνα μαρτυρικό βίο ἰδιαιτέρως στο δεύτερο κομμάτι τῆς ζωῆς του. Καὶ τώρα πορεύεται τὴν οδὸ τῆς δικαίας κρίσεως καὶ τῆς ἀναπαύσεως.

Ἦρθαμε εδῶ, καὶ ἐγὼ προσωπικά, γὰρ νὰ τιμήσουμε ἓνα Ἕλληνα, ἓνα γενναῖο ἄνθρωπο, ἓνα ἥρωα! Ἐνα Ἕλληνα, που θα ἀποτελεῖ πρότυπο γενεῶν. Το θάρρος του, ἡ τόλμη του, ἡ ἀφοβία ἐναντι τοῦ θανάτου. Ἐνα Ἕλληνα, που υπηρέτησε τὴν Ελλάδα με τὰ ἰδανικά τῆς Ἐλευθερίας ὅπου τον ἔταξε ἡ Πατρίδα, με ἀκατάβλητο θάρρος καὶ με αυτοθυσία. Ἐπαληθεύτηκε σ'αὐτόν, ὅτι τοὺς γενναίους, καὶ ὁ θάνατος ἀκόμη τοὺς φοβάται, καὶ τὰ ἐχθρικά βόλια τοὺς εὐλαβούνται!

Ἐρριψε, κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ Κυπριακοῦ ἀγῶνος, ἔρριψε, ἐπαναλαμβάνω τοὺς Τούρκους στὴ θάλασσα! Καὶ αὐτὸ δέν εἶναι τὸ μοναδικὸ ἠρωϊκὸ κατόρθωμά του! Ἦταν ὁ ἄνθρωπος τῆς θυσίας γὰρ τὴν Πατρίδα καὶ τὰ μεγάλα ἰδανικά!

Ήταν αληθινά γενναίος άνθρωπος και αυτή του τη γενναιότητα την έδειξε μέχρι την τελευταία του στιγμή. Παρέμεινε στις φυλακές του Κορυδαλλού μέχρι τα 92 του χρόνια! Μπορούσε να είναι έξω από τα σίδερα της φυλακής, αλλά έμεινε εκεί, για να επαληθεύεται στο πρόσωπό του η λαϊκή ρήση, ότι: «της φυλακής τα σίδερα δεν είναι μόνον για τους εγκληματίες! Κάποτε–κάποτε είναι και για τους λεβέντες, και για τους γενναίους!»

Δεν ξεύρω πόσες φορές θα δούμε στην ιστορία της Ελλάδος, γιατί όχι και της πολιτισμένης ανθρωπότητας, άνδρα στην ηλικία των 92 ετών να μένει δέσμιος στις φυλακές, διότι τον θεωρούν επικίνδυνο για την Πατρίδα, για την Δημοκρατία, για την εσωτερική ασφάλεια της Χώρας. Ο Στρατηγός Ντερτιλής έμεινε ακλόνητος! Δεν πρόδωσε τις Αρχές του!

Να γιατί και εγώ σήμερα, μαζί με όλους σας, είμαι εδώ. Ήλθα για να τιμήσω αυτόν τον Ήρωα! Ένα αληθινό Ήρωα, που διατήρησε το ηρωικό του φρόνημα μέχρι τα του! (παρατεταμένο χειροκρότημα των παρευρισκομένων, οι οποίοι εφώναζαν «ΑΘΑΝΑΤΟΣ»).

(Παρακαλώ σας, μη θορυβείτε, μην εκδηλώνεσθε με χειροκροτήματα. Αυτά αφήστε για τους άλλους ομιλητές. Μη χειροκροτείτε, διότι με φέρνετε σε δύσκολη θέση. Επαναλαμβάνω. Παρακαλώ, σταματήστε. Εγώ ομιλώ σαν κληρικός και σαν Έλληνας! Δεν μου πρέπει τα χειροκροτήματα, δεν τα θέλω! Τα ΜΜΕ σε λίγο θα με κατακρεουργήσουν! Θα διαστρέψουν τα συμβαίνοντα, θα παραποιήσουν την αλήθεια, θα μεταδώσουν ό,τι θέλουν. (χειροκροτήματα) Μη με εμποδίζετε, όταν σας ομιλώ. Σεβαστείτε την επιθυμία μου).

Έχουμε λοιπόν, μπροστά μας, έναν γενναίο άνθρωπο, ο οποίος όταν βρισκόταν στην ηλικία των 90 χρόνων, μέσα από την φυλακή προέβη σε μια πολυσήμαντη δήλωση. Ήταν η 16η Απριλίου του έτους 2011, είχε συμπληρώσει 37 ολόκληρα χρόνια μέσα στο κελλί της φυλακής, όταν προέβη την εξής υπερήφανη Δήλωση:

«Δηλώ, ότι είς και μόνον τρόπος υφίσταται εξόδου μου από τας φυλακάς. Εκείνος από του να αιτήση συγγνώμην από εμέ επισήμως η Ελληνική Πολιτεία διά το διαπραχθέν υπό ταύτης δικαστικόν έγκλημα κατ'εμού, όπερ και απετέλεσεν την μεγαλυτέραν ηθικήν, νομικήν και πολιτικήν ατιμίαν των αιώνων. Εν αντιθέτω περιπτώσει θα αποθάνω εντός των φυλακών, εκπληρών αποστολήν, ου μόνον ως στρατιώτης, αλλά και επαναστάτης εν τη πράξει» (χειροκροτήματα).

(Σας παρακάλεσα να μη χειροκροτείτε! Δεν είμαι πολιτικό πρόσωπο. Αφήστε με να ολοκληρώσω τις σκέψεις μου. Κρύψτε τον πόνο σας. Εκδηλώστε τα αισθήματά σας μια κάποια άλλη στιγμή).

Λοιπόν αυτή η υπερήφανη αυτή Δήλωση, χρονικά κρινόμενη, έρχεται έπειτα από ένα σημαντικό έγγραφο. Ο άνθρωπος που οδήγησε τους ανθρώπους του '67 στη φυλακή, ο μεγαλο-Δικηγόρος των Αθηνών ποινικολόγος κ. Αλ. Λ...ς είχε υποβάλει Μήνυση εναντίον των πρωτεργατών της Επανάστασεως της 21ης Απριλίου 1967, οι οποίοι τελικώς συνελήφθησαν, εδικάσθησαν και κατεδικάσθησαν! Στην εφημερίδα Ακρόπολις των Αθηνών της 4ης Ιανουαρίου του '87, δημοσιεύθηκε μια Δήλωση του προαναφερθέντος Δικηγόρου, στην οποία μεταξύ πολλών άλλων διαλαμβάνοντο και τα εξής: «Η παράταση του εγκλεισμού προσκρούει στο αίσθημα του Δικαίου. Η καταδικαστική απόφαση, που όταν εκδόθηκε, εξυπηρετούσε τα Εθνικά συμφέροντα, δεν αντέχει στην κριτική. Το σκεπτικό της είναι διάτρητο. Θέλω να πιστεύω πως σήμερα δεν θα υπεγράφετο. Είναι

λοιπόν καιρός να καταγραφή με ψυχραιμία, ειλικρίνεια και γενναιότητα η αλήθεια. Η εμμονή σε παραμορφωτικές ιστορικές περιγραφές δεν προωθεί την δημοκρατική συνείδηση, δεν καλλιεργεί την πολιτική ωριμότητα. Την Κοινοβουλευτική Δημοκρατία πρέπει να χαρακτηρίζη φαντασία, τόλμη και γενναιοδωρία. Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια, ας πάρει την πρωτοβουλία η εκτελεστική Εξουσία. Ο δρόμος είναι ανοιχτός και βατός».

Επομένως, όταν ο έγκλειστος Στρατηγός προέβη στη δική του Δήλωση και ζητεί απεριφράστως από την Πολιτεία «να μου ζητήσει συγγνώμην» για την άδικη καταδίκη του, με τον τρόπο του αυτό καταδεικνύει, ότι στη Χώρα μας δεν έχουμε γνήσια και αληθινή Δημοκρατία. Δυστυχώς, σήμερα έχουμε μια παραποιημένη, μια παραχαραγμένη θα έλεγα, Δημοκρατία, στην οποία όλοι οι άλλοι μπορούν να εκδηλώνουν τα όποια πολιτικά τους φρονήματα και αισθήματα, όχι όμως και οι γνήσιοι Έλληνες, οι γνήσιοι πατριώτες! Όσοι αγαπούν την Ελλάδα, δυστυχώς, είναι αποδιοπομπαίοι, είναι υπό διωγμό! Αυτό, λοιπόν, είναι το πρόβλημα της εποχής μας. Γι' αυτό άλλωστε και η Ελλάδα μας σήμερα πάσχει! Οδηγείται σε διάλυση του κοινωνικού ιστού. Είναι άραγε τυχαίο το γεγονός, ότι είμεθα υπό ξενική κατοχή, η οποία απλώς περιβάλλεται με ωραίο περίβλημα;

Στρατηγέ μου ήρθα σήμερα εδώ όχι μόνο για να προσευχηθώ για την ανάπαυση της μακαρίας ψυχής σου, αλλά και για να σου είπω μόνο δύο λέξεις: Σε εθαύμασα, όταν ήλθα στη φυλακή για το ηρωικό σου φρόνημα. Ήλθα εκεί πρώτον μεν, επειδή οι ρίζες σου είναι από την Επαρχία μας, από την Αιγιάλεια. Δεύτερον, διότι ήθελα να ομιλήσω μαζί σου ως ποιμὴν της Εκκλησίας! Να σου τονίσω την ανάγκη, ότι πρέπει να εξομολογήσαι, να εκκλησιάζεσαι στο παρεκκλήσιο των φυλακών και να μεταλαμβάνεις συχνά των Αχράντων Μυστηρίων! Να ετοιμάζεσαι δηλ. για το μεγάλο, το ουράνιο ταξίδι! Και με άκουσες με προσοχή χωρίς αντιλογίες! Και το έκανες αυτό. Στον προφυλακισμένο τότε από το Άγιον Όρος Ηγούμενο άνοιξες την καρδιά σου, έλαβες την άφεση! Και ύστερα προσήλθες με προθυμία στο Μυστήριο της θείας Ευχαριστίας. Ενώθηκες με τον Κύριο, μεταλαμβάνοντας το Σώμα Του και το Αίμα του «εις άφεσιν αμαρτιών και εις ζωήν αιώνιον». Έπειτα από όλα αυτά είμαι εδώ σήμερα, τελώντας τη Εξόδιο Ακολουθία για να σου φανερώσω την βαθειά τιμή, με την οποία σε περιβάλλουμε. Για να σε διαβεβαιώσω, ότι σε σκεπτόμεθα, ότι μας άφησες πρότυπο ζωής και ανδρείας. Για να προσευχηθούμε για σένα. Τώρα όλοι μαζί εδώ επιτελούμε αυτό το ύστατο χρέος. Αναπέμπουμε δεήσεις στο Επουράνιο Θεό και Πατέρα να σε δεχτεί κοντά Του και να σε αναπαύσει.

Τώρα είσαι πια είσαι Ελεύθερος! Κανείς πια, δεν μπορεί να σε ενοχλήσει! Τώρα είσαι στα χέρια του Θεού, στα χέρια του Δικαιοκρίτη Θεού! Και μην ξεχνάς, ότι ένα από τα ελαττώματα της φυλής μας είναι ότι η Ελλάδα, σαν άλλος Κρόνος, τρώγει τα παιδιά της! Ο Σωκράτης τελείωσε τη ζωή του με κώνειο! Ο Κολοκοτρώνης έζησε κι αυτός την πίκρα της φυλακής! Και Συ, ο ένδοξος Στρατηγός Ντερτιλής, απέθανες μέσα στη φυλακή, χωρίς μάλιστα να μπορέσεις να συμμετάσχεις στην κηδεία του παιδιού σου. Αυτή και μόνη η διαπίστωση πρέπει να σε παρηγορεί!

Στην Εκκλησία έχουμε μάρτυρες, στην Πατρίδα έχουμε ήρωες! Εγώ θα σε αποκαλούσα Ήρωα και Μάρτυρα! Μάρτυρα της Πατρίδος και της Ελευθερίας! Καλό σου ταξίδι, Στρατηγέ μου.

Ας είναι αιωνία σου η μνήμη σου! Να είσαι ελεύθερος πια στην αγκαλιά του Θεού! Η άνωθεν παρηγοριά, η παρηγοριά του Θεού, να είναι πάντα στη Γυναίκα σου και στους οικείους σου.

Αιωνία σου η μνήμη!

\*\*\*\*\*

3ον

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ ΜΕΧΡΙ ΤΟ 1975

Ποιος ήταν ο Ν.Ντερτιλής - Η πολεμική του δράση

01/28/2013 - 19:37

Ο στρατηγός Ν. Ντερτιλής που πέθανε σήμερα, πολέμησε ως ταγματάρχης στις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις των τουρκικών θυλάκων το 1963-64 στην Κύπρο και κατέλαβε με ελάχιστους άνδρες, σε επίθεση εφ'όπλου λόγχης, το τουρκοκυπριακό προγεφύρωμα της Μασούρας αφήνοντας πίσω του δεκάδες Τούρκους πράκτορες και τουρκοκύπριους εξτρεμιστές, νεκρούς..

Στην κατοχή, αξιωματικός του Στρατού, γιος αντιστρατήγου, σε ηλικία 21 ετών, ο Ν.Ντερτιλής, μετέχει ενεργά στην εθνική αντίσταση, συλλαμβάνεται και κρατείται από τους Γερμανούς στο Χαϊδάρι. Δραπετεύει και εντάσσεται στις εθνικές αντιστασιακές οργανώσεις. Από το 1946, παίρνει μέρος σε πολλές μάχες του ανταρτοπολέμου, υπηρετώντας στις ειδικές δυνάμεις του Στρατού.

Το 1950 γίνεται εκπαιδευτής στη Σχολή Ευελπίδων, λίγο αργότερα, δηλώνει ότι επιθυμεί εθελοντικά να μεταβεί με το Εκστρατευτικό Σώμα στην Κορέα, όπου παρασημοφορείται για την ανδρεία του. Το 1964, ενώ οι Τούρκοι έχουν αρχίσει να δημιουργούν προβλήματα στην Κύπρο μεταβαίνει εθελοντικά πάλι, με ψεύτικο διαβατήριο, ως ταγματάρχης, στο νησί και οργανώνει τις ειδικές μονάδες της ΕΛΔΥΚ.

Στην κρίσιμη μάχη της Μασούρας (φωτό της μονάδας του Ντερτιλή μετά την μάχη) και ενώ οι Τούρκοι απειλούν να βομβαρδίσουν το νησί, υπό τις διαταγές του στρατηγού Γρίβα ο ταγματάρχης Ντερτιλής, επιτίθεται "εφ'όπλου λόγχης" και την ιαχή "Αέρα" σε ένα οχυρωμένο από Τουρκοκύπριους και Τούρκους, χωριό καταπάνω στα τουρκικά πολυβόλα σκορπίζοντας τον θάνατο. Λόγω

της ανατίναξης ολόκληρων τουρκικών σπιτιών, υπήρξαν και σημαντικές απώλειες θεωρούμενων ως "αμάχων".

Ο Γρίβας φοβούμενος τουρκικά αντίποινα του ζητά από τον ασύρματο να παύσει την επίθεση. Ο Ντερτιλής εκνευρισμένος πυροβολεί τον ασύρματο! Η επίθεση συνεχίζεται, στην περιοχή δεν μένει ούτε "τουρκικό ρουθούνι", ο Αντικειμενικός Σκοπός επιτυγχάνει και οι Τούρκοι κατατροπώνονται.

Το 1966, ενώ υπηρετεί στο 16ο Σύνταγμα στη Νιγρίτα Σερρών, μειείται από τους μελλοντικούς κινηματίες στο επερχόμενο κίνημα-πραξικόπημα.

Συμμετέχει ενεργά στην κατάληψη της εξουσίας από τους αξιωματικούς το βράδυ της 21ης Απριλίου.

Ουσιαστικά με μια χούφτα άνδρες εφαρμόζοντας ένα σχέδιο που από τότε διδάσκεται σε διάφορες στρατιωτικές σχολές του κόσμου (για την ακρίβεια διδάσκεται η αντιμετώπισή του από τις κυβερνήσεις αφού θεωρήθηκε ιδιαίτερα ευφύες και αποτελεσματικό για την ανατροπή δημοκρατικών κυβερνήσεων) ελέγχει με ένα (!) Μηχανοκίνητο Τάγμα το σύνολο του κεντρικού κρατικού μηχανισμού.

Ο τρόπος με τον οποίο «κατέλαβε» μία σειρά από δημόσια κτίρια της Αθήνας, τα ξημερώματα της 21ης Απριλίου, ήταν από τα επιτεύγματα για τα οποία επαιρόταν και εκ του λόγου αυτού δεν συγχωρήθηκε ποτέ από την Δημοκρατία. «Τους έπιασα στον ύπνο με πολύ λίγους αλλά αποφασισμένους άνδρες και ένα σχέδιο που εφαρμόστηκε με αποφασιστικότητα», έλεγε.

Λίγο μετά τα μεσάνυχτα, ο Ντερτιλής θα βγει με το μηχανοκίνητο τάγμα που διοικούσε στην Αγία Παρασκευή για να «ελέγξει 28 στόχους... Τέσσερις παρά δέκα το πρωί είχε τελειώσει η επιχείρηση... ο αιφνιδιασμός είχε πετύχει».

Κατά τη διάρκεια της δικτατορίας ο Ντερτιλής παρέμεινε στρατιώτης, ουδέποτε ασχολήθηκε με την διοίκηση της χώρας, ελάμβανε τον μισθό του και μόνο αυτόν και το 1973 που τα στελέχη του Στρατού ελάμβαναν ομόλογα πενταετούς λήξης (πληρώθηκαν το 1978) αντί για μισθό, κάθε τρίτο μήνα, λόγω έλλειψης ρευστότητας που είχε προκαλέσει η οικονομική κρίση απόρροια της διεθνούς πετρελαϊκής κρίση, έτρωγε στον στρατώνα για να μην στερείται το σπίτι του από το φαγητό που θα κατανάλωνε ο ίδιος.

Πήρε μέρος στα γεγονότα του Πολυτεχνείου και υπό αυτή την ιδιότητά του αν και εν συνεχεία δεν συμφώνησε με την κατάληψη της εξουσίας από τον "αόρατο δικτάτορα" Δ.Ιωαννίδη και αποστασιοποιήθηκε από το καθεστώς που προέκυψε από την ανατροπή του Γ.Παπαδόπουλου.

Στις 30 Δεκεμβρίου του 1975 και μετά από ακροαματική διαδικασία διόμιση μηνών και διάσκεψη 6 ημερών ενώπιον του πενταμελούς εφετείου Αθηνών, εκδόθηκε η απόφαση του δικαστηρίου το οποίο κήρυξε ένοχους τους 20 από τους 32 κατηγορούμενους, ενώ αθώωσε άλλους 12.

Ο ίδιος, Νικόλαος Ντερτιλής (αποστρατεύθηκε ταξίαρχος, αλλά αυτοδίκαια λαμβάνει τον βαθμό του υποστρατήγου), καταδικάστηκε σε ισόβια κάθειρξη και διαρκή στέρηση των πολιτικών του δικαιωμάτων για συμμετοχή στην ανθρωποκτονία από πρόθεση του φοιτητή Μυρογιάννη.

Βάση του «αυτόπτη μάρτυρα», το συμβάν έγινε τα ξημερώματα της 17ης ή 18ης Νοέμβριου στην οδό Πατησίων με νεκρό τον Μιχάλη Μυρογιάννη.

Τα επίσημα μεταπολιτευτικά πορίσματα όμως δεν συμφωνούν με τον «οδηγό αυτόπτη μάρτυρα» σε τίποτα, ήτοι δεν συμφωνεί καμία αναφορά στην όλη υπόθεση και όλες αντιφάσκουν μεταξύ τους...

Στο πόρισμα Σαμπάνη δεν υπάρχει πουθενά το όνομα Μυρογιάννης, αλλά το πλησιέστερο όνομα είναι ένας Μαυρογιάννης ο οποίος βάση πορίσματος



σκοτώθηκε τη 18η Νοεμβρίου ενώ αλλού πάλι διαβάζουμε ότι ο οδηγός έκανε λόγο για την 17ην Νοέμβριου. Άρα εδώ δεν συμφωνούν ούτε οι ίδιοι. Ο υποτιθέμενος φόνος έγινε λέει ο «αυτόπτης μάρτυρας» στην οδό Πατησίων ενώ τα δυο πορίσματα Σαμπάνη και Τσεβά λένε άλλα:

1. Πόρισμα Τσεβά. 14) Μιχαήλ Μαυρογιάννης, ετών 19, εφονεύθη εις την οδόν Κορνεάδου.

2. Πόρισμα Σαμπάνη. 8 ) ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ Μιχαήλ, 19 ετών, Κατοικία: Ασημ. Φωτήλα 8 Ιλίσια. Χώρος ένθα εφονεύθη: Καρνεάδου

Η οδός βρίσκεται στο Κολωνάκι και ουδεμία σχέση με Πολυτεχνείο έχει! Ο οδηγός δηλώνει ότι πήρε τον Ντερτιλή το μεσημέρι της 18ης Νοεμβρίου από την «ΑΣΔΕΝ» και τον μετέφερε στο Πολυτεχνείο! Ενώ έχει καταγραφεί από τα βιβλία πύλης εισόδου ότι ο Ν,Ντερτιλής στις 11:15 είχε επιστρέψει από το Πολυτεχνείο στην «ΑΣΔΕΝ».

ΠΗΓΗ: Τμήμα ειδήσεων defencenet.gr  
και stivpol04@gmail.com

\*\*\*\*\*

4ον

Επικήδειος Ντερτιλή του Δρος Παναγιώτη Γ. Φούγια

Η Επανάσταση της 21ης Απριλίου του έτους 1967 εξέδωκεν ένα φυλλάδιον, εις το οποίον εδημοσιεύθησαν στοιχεία από την τότε παρακμή όλων των θεσμών και η Χώρα βάδιζε ολοταχώς στην διάλυσή της. Τότε, όλοι σχεδόν οι Έλληνες διερωτώντο αν θα υπήρχεν έστω και ένας Λοχαγός να σώσει την Χώραν. Και όταν έγινεν η επέμβαση του Στρατού όλος ο κόσμος ένοιωσεν ανακούφιση. Διότι, επί τέλους, βρέθηκαν άνθρωποι για να περισώσουν ότι έχιεν απομείνει όρθιο και να αναστηλώσουν όλες τις αξίες στο Ελλ. Κοινοβούλιο, στην Διοίκηση του Κράτους, στην Εθνική Οικονομία, στον Στρατό, στην Παιδεία, στην Εξ. Πολιτική, στην εσωτερική ασφάλεια, αλλά και στην Εκκλησία.

Θα ήταν ανειλικρινής κανείς αν ζούσε την θλιβερά κατάσταση που ζούσε όλη η Ελλ. Κοινωνία την περίοδο εκείνη και ήταν ευχαριστημένος. Ασφαλώς και δεν θα μπορούσε να δικαιολογήσει μια τέτοια ενέργεια, η οποία κατέλυσε την Δημοκρατία. Αλλά ποια Δημοκρατία; Την Δημοκρατία του πεζοδρομίου; Την Δημοκρατία με την προστασία των τάνκς, κατά τις συνεδριάσεις του Ελλ. Κοινοβουλίου; Την Δημοκρατία του όχλου, που καθημερινά κυριαρχούσε σε όλους τους δρόμους της Αθήνας; Την Δημοκρατία της συναλλαγής σε όλους τους τομείς της κρατικής μηχανής; Για τον λόγον αυτόν και την νύκτα της 21ης Απριλίου 1967 δεν ακούσθηκεν ο κρότος ούτε μιας σφαίρας. Εκείνοι που ανέλαβαν και εκτέλεσαν αυτό το επαναστατικόν σχέδιον πλήρωσαν και μάλιστα βαρειά. Αυτό πλήρωσεν και ο Ταξίαρχος Ντερτιλής, του οποίου έπλεξα το εγκώμιο όχι για ότι έκανε στην Επανάσταση της 21ης Απριλίου ή στα γεγονότα του Πολυτεχνείου, αλλά για

όσα είχαν στο ενεργητικόν του πριν από τα γεγονότα αυτά, ως στρατιώτης της Πατρίδος. Είναι πράξεις που τίμησαν την Πατρίδα και τον συνοδεύσαν σε όλην την ζωήν του και θα τον συνοδεύουν σε όλη την Ιστορία του Ελλ. Στρατού.

Αλλά, ας έλθουμε και στις αντιδράσεις εκείνων που ενοχλήθηκαν σε όσα είπε στην κηδεία του Ταξίαρχου Ντερτιλή ο Δεσπότης.

Όλοι αυτοί είναι μάλλον ανιστόρητοι και έχουν υπερβάλλει και του έργου της συγχωρούσης Εκκλησίας, η οποία για όλα τα πρόσωπα που κηδεύει έχει, συγχωρητικές ευχές. Ο πολίτης έχει καθήκον να συγχωρεί, αλλά να μη λησμονεί. Αυτοί που μας έφεξαν όχι μόνο συγχωρούν, αλλά λησμονούν όσα δεν γνωρίζουν και όσα δεν τους συμφέρουν.

Και για να γίνω περισσότερο σαφής σε όσα θα πω στην συνέχεια. Έχουν λησμονήσει ή δεν γνωρίζουν τα γεγονότα της δεκαετίας του 40 και τους πρωταγωνιστές τους. Δεν πρόκειται να αναφερθώ σε λεπτομέρειες της περιόδου εκείνης για να μη ξύσω πληγές στα θύματά τους. Όμως, ας μη ξεχνούν ότι όλο το Έθνος επλήγη όχι μόνον από την Γερμανική, την Ιταλικήν και την Βουλγαρικήν Κατοχήν, αλλά και την Κατοχήν του Ε.Α.Μ. του Ε.Λ.Α.Σ και ιδιαιτέρως της Ο.Π.Λ.Α., που έκανε τις εκκαθαρίσεις με τις χιλιάδες τα θύματά της. Ακολούθησαν τα θλιβερά Δεκεμβριανά με τις καταστροφές της Αθήνας, τα χιλιάδες θύματα και με την εικόνα της καταστροφής, που δεν περιγράφεται. Ανάμεσα στου βιαιοπραγούντες ήταν και ο Λεωνίδας Κύρκος, ο οποίος, πάλι αργότερα, είπε «Ευτυχώς που εχάσαμε τότε». Δηλ. το ιστορικόν αυτό στέλεχος της Αριστεράς ανεγνώρισε το μεγάλο εκείνο σφάλμα του Κ.Κ.Ε. . Όμως, οι βιαιοπραγίες του Κ.Κ.Ε. κατά την Κατοχή, σε βάρος του ελληνικού λαού στέρησαν την Πατρίδα μας το μερίδιο που της ανήκε. Μερίδιο του νικητή του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου.

Σαν να μην έφθαναν αυτές οι περιπέτειες του Ελλ. Λαού, από το 1946 ως τον Αύγουστο του 1949 εγνωρίσαμε και τον εφιάλτη του Συμμοριτοπολέμου. Δηλ. ανταρσία κατά της νόμιμης Κυβέρνησης και απόπειρα καταλήψεως της εξουσίας δια της βίας και την υπαγωγή και της Χώρας μας στις Χώρες του Σιδηρού Παραπετάσματος. Στις Χώρες εκείνες που στέναζαν ως το 1990, με την πτώση του Τείχους του Βερολίνου. Και όμως, το Κ.Κ.Ε. θεωρούσε τις Χώρες εκείνες, ότι ζούσαν σε παράδεισο. Αλλ' όπως αποκαλύφθηκε μετά ήταν πραγματική κόλαση. Τέτοιους παραδείσους οραματίζονταν οι Συμμοριτες κατά τον Ανταρτοπόλεμο.

Και ποιος ήταν ο εμπνευστής του Συμμοριτοπολέμου; Ήταν ο Νικ. Ζαχαριάδης, τον οποίον δέχθηκαν νεκρόν και τον τίμησαν οι εδώ ομοϊδεάτες του. Και ποιοι διεξήγαγον τον Συμμοριτοπόλεμο; Αρχηγός ήταν ο Μ. Βαφειάδης, τον οποίον ο Α. Παπανδρέου τον έκαμε Μέλος της Ελλ. Βουλής. Αυτόν ο οποίος ευθυνόταν για τις χιλιάδες θύματα, τις 28.000 ελληνόπουλα που απήχθησαν από τις οικογένειές του για να γίνουν, στο μέλλον, οι γενίτσαροι εναντίον της Πατρίδος μας. Τότε έγιναν η ερήμωση της υπαίθρου και τα ερείπια που άφησε πίσω του ο Συμμοριτισμός.

Αλλά και ο Χαρ. Φλωράκης, τι ήταν στο Συμμοριτοπόλεμο; Ήταν ο Καπετάν Γιώτης. Ο ίδιος ομολόγησεν, ότι τα όπλα που κρατούσαν οι αντάρτες, τα είχαν για να σκοτώνουν. Ποιους σκότωναν; Σκότωναν τον εθνικό Στρατό, που μάχονταν για την νομιμότητα και την αληθινή Δημοκρατία. Και όμως, ο Φλωράκης πήρε σύνταξη από το Ελ. Δημόσιο και του συγχωρήθηκαν οι αντεθνικές του πράξεις. Εμείς ως Εκκλησία συγχωρούμε, αλλ' ως πολίτες θυμώμαστε. Ιδιαίτερα τιμούμε και όσα καλά έπραξαν για την

Πατρίδα. Αυτό έκανα και εγώ στην περίπτωση του Ταξίαρχου Ντερτιλή. Γι' αυτό δεν πτοούμαι από τις εναντίον μου κρίσεις ανιστόρητων και διαστρεβλωτών γεγονότων της εθνικής μας Ιστορίας.

\*\*\*\*\*

5ον

Η ΣΦΑΙΡΑ ΣΤΟΝ ΑΣΥΡΜΑΤΟ  
Του Βουλευτή Χ.Α. Ηλία Κασιδιάρη  
Εφημ. Χρυσή Αυγή - 6/2/2013

Στην Κύπρο το 1964, ο Ντερτιλής είχε πει και τότε «παρών», όπως σε κάθε μεγάλο προσκλητήριο της Πατρίδας. Σε μυστική αποστολή, ως Ταγματάρχης, οργάνωσε τις ειδικές μονάδες της ΕΛΔΥΚ και εκκαθάρισε όλους τους τουρκικούς θύλακες, τις βάσεις του εχθρού για απόβαση στη νήσο. Στη μεγαλύτερη ίσως μάχη, τη μάχη της Μανσούρας, ο εχθρός είχε οχυρωθεί σε ισχυρή τοποθεσία με πολυβόλα και αντιαρματικά. Εκεί ο Ντερτιλής και η μονάδα του επιτέθηκε με εφ'όπλου λόγχη και την ιαχή «Αέρα». Κατά την προέλαση, μέσα από τον ασύρματο, ο Ντερτιλής άκουσε τη φωνή του Γεωργίου Γρίβα να διατάζει παύση της επίθεσης.

Ο Γρίβας ήταν ο Ήρωας που είχε τσακίσει τους άγγλους και είχε ελευθερώσει την Κύπρο και είχε παίξει άπειρες φορές κορώννα – γράμματα με το θάνατο. Την ώρα εκείνη όμως, ως Διοικητής του Ντερτιλή και των ελληνικών δυνάμεων απαιτούσε αυτοσυγκράτηση. Να πάψει η επέλαση, να σταθούν σε σταθερό σημείο οι δυνάμεις, μα καλυφθούν οι άνδρες από τα καταγιγιστικά τουρκικά πυρά. Η φωνή του Γρίβα την ώρα εκείνη ήταν η φωνή της λογικής. Ο Ντερτιλής άκουσε καθαρά τη φωνή της λογικής να τον διατάσσει μέσα από τον ασύρματο. Χωρίς να το σκεφτεί στιγμή, τράβηξε το πιστόλι και πυροβόλησε τον ασύρματο. Και τότε η λογική σώπασε, οι Έλληνες καταδρομείς προέλασαν, πήδηξαν μέσα στα χαρακώματα, έσφαξαν με τις ξιφολόγχες τους στρατιώτες του εχθρού, μπήκαν στο τούρκικο χωριό και το έκαναν στάχτη. Ο ασύρματος είχε σιγήσει, η λογική είχε πάψει, οι Έλληνες είχαν νικήσει. Από όλες τις ένδοξες πολεμικές και επαναστατικές πράξεις του Στρατηγού Ντερτιλή, αυτή η σφαίρα που έριξε στον ασύρματο θα παραμείνει για πάντα στη μνήμη μας ως η κορυφαία.